

έξέπεμπον κατ' αὐτῆς ἀγρίας φωνὰς ἔτοιμοι πρὸς μάχην, ἐν ὧ αὐτὴ ἀδιάφορος πρὸς ὅλον τοῦτον τὸν θόρυβον ἐπληγοῖσε τὰ γνωστὰ τῆς πρόσωπα σέιουσα τὴν οὐρὰν καὶ ἐπιζητοῦσα τὰς θωπείας τῶν, καὶ ἔτι μᾶλλον ὅταν δὲ διευθυντής τῆς Ἐκδέσεως τῇ ἔριπτεν ἐνα ποντικὸν καὶ αὐτὴ ἀμέσως μετ' ἀγρίας ὅρμῆς ἐπέπιπτε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων πτηνῶν τὸν κατεβρόχθιζε, — τότε βεβαίως δὲν ἥδυνατο παρὸν νὰ χρεωκοπήσῃ ἢ σοφία δλων ἐκείνων, δσοι ἥδελον ἔκαστος κατὰ τὸν ἰδιον τρόπον νὰ ἔγγησωσι τὸ θαυμασίον ἐκεῖνο φαινόμενον.

Τούτου παρέχομεν καὶ ἡμεῖς σῆμερον πιστοτάτην εἰκόνα, συνοδεύοντες αὐτὴν καὶ δὲν διέλιγων τινῶν σημειώσεων.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ἐνθα τιθασεύονται καὶ τρέφονται κατὰ μεγάλα πλήθη διάφορα γένη πτηνῶν καὶ ἴδια καναρινίων, εὑρίσκεται τις ἐν τοῖς ὁρισμοκομείοις γαλᾶξιφελῶς καὶ ἀκάνως νὰ περιέρχωνται εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα μεταξὺ τῶν πτηνῶν, χωρὶς νὰ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν, ἐν ὧ ἄλλως ἐν πάσῃ περιστάσει δεικνύονται πρόθυμοι εἰς τὸ νὰ ἐφορμῶσι καὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς ποντικούς. Περὶ

Η ΟΡΝΙΘΟΓΑΛΑΝ. Σχεδίασμα τοῦ C. Gerber.

τῶν ἔξεων τοιαύτης τινος γαλῆς σπουδαῖος γερμανος ὁρνιθολόγος, δ. Dr. Karl Russ ἔγραψεν ἐμβριθεῖς μελέτας, ἐκ τινος δ' ἐξ αὐτῶν ἀποσπῶμεν τὸ ἔξης: „Δια νὰ καταστήσω μίαν γαλῆν ἡμερον καὶ ἀκίνδυνον πρὸς τὰ ὑπὲρ ἐμοῦ τρεφόμενα πτηνά, πολλάκις ἤρκεσε κατ' ἀρχὰς μία μόνον σκληρὰ τιμωρία, ἥτις ἀργότερον ἐν εἰδει ἀπλῆς ἀπειλῆς, οὐδέποτε ὅμως πραγματικῶς ἐπανελήφθη, εἴτα ἀδιάκοπος διακρονὴ πλησίον τῶν πτηνῶν. Εἶχόν ποτε μίαν τοιαύτην λίαν ἀτίθασσον ἐν γένει καὶ ἀγρίαν, τὴν δύοις κατώρθωσα μετὰ πολλοὺς κόπους νὰ ἐθίσω εἰς τὴν ἐγγύτητα τῶν πτηνῶν. Ἐν τούτοις δὲν ἥμην πάντοτε ὅλως βέβαιος περὶ τῆς ἐντελοῦς αὐτῆς ἔξημερώσεως ἀπέναντι αὐτῶν. Ἐσπέραν τινὰ

ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου εὗρε περίστασιν κατάλληλον καὶ ὑπειδύσσε διὰ τῆς ἡμικλείστου θυρίδος εἰς τὸν βρύθοντα παντὸς εἰδούς πτηνῶν μέγαν κλωβόν. Ἐν τούτοις ἀντὶ καταστροφῆς καὶ αἰματοχυσίας ἐπιστρέψας εὔρον αὐτὴν καθημένην ἡσυχας ἐν τινὶ γωνίᾳ πλησίον τῶν μικρῶν καὶ ἐκπεφοβισμένων ὀρτύγων καὶ περιστερών, αἱ δύοις εἰς τῷ τρόμῳ τῶν ἄπασαι κατέφυγον συνθλιβόμεναι· ή μία ἐπὶ τῆς ἄλλης εἰς τὰς γωνίας.“ „Ἄλλοτε μοὶ ἐστάλη ἐκ Φρισλανδίας γαλῆ τις

λίαν ἡμερος, τὸ σποιαὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐθισθεῖσα νὰ ζῇ μεταξὺ πτηνῶν ἐχρησιμοποιήθη παρέμοιος εἰς φυλακὴν τῶν κλωβῶν ἀπὸ τῶν μυῶν. Παρέθετον εἰς αὐτὴν τὴν τροφὴν ἐν τῷ αὐτῷ τρυβλίῳ, ὅθεν ἔτρωγον καὶ οἱ σπῶνοι καὶ οἱ φᾶροι, καὶ οἱ κολοιοὶ καὶ αἱ ὅρνιθες, οἱ λαγιδεῖς καὶ οἱ κύνες, καὶ ἐν τούτοις οὐδέποτε οὐδὲν ἢ ἐλαχίστη ταραχὴ ἐπῆλθε μεταξύ αὐτῶν. Ἡ γαλῆ αὐτῇ ἐπεδείκνυε πραγματικῶς ἐν πᾶσιν ἀνθρώπου νοημοσύνην· τὸ μικρά μου θυγάτηρ, τετραέτις μόλις τὴν ἡλικίαν, ἐπαίζε μετ' αὐτῆς ὡςανεὶ ἐπαίζε μετ' ἄλλους ὅμιλοις παιδίου. Τὸ κορπό τοῦ κατηγητό, ἄλλα διάφορα παιγνύδια διὰ διὰ σφαιρῶν

καὶ μικρῶν ἐκ μαρμάρου σφαιριδίων κτλ. ἐφαίνετο ὅπως δῆποτε ὅτι ἐπροένουν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς παῖς οἵτινες μεγάλην θυμηδίαν καὶ εὐχαρίστησιν. Ἐν ὧ ἡ γαλῆ πάντοτε ἡμύνετο καὶ εἰς οὐδένα ἐπέτρεπε ποτε νὰ τὴν προεβάλῃ, δισάνις ἐπαίζε μετὰ τοῦ παιδίου οὐδέλως ἀνθίστατο οὔτε ἥδημόνει, ὅταν τοῦτο τὴν συνελάμβανεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὴν οὐρᾶς ἢ τῶν ὥτων, σπανίως δὲ μόνον, ὅταν παραπολὺ πλέον ἐβασανίζετο, ἐπεδείκνυε τοὺς ὁξεῖς αὐτῆς ὅνυχας.“ Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων παρατηρήσεων ἐξάγεται, ὅτι καὶ ἡ γαλῆ, ἀν μετ' ἐπιμελείας καὶ προσηκούσης προσοχῆς ἀνατραφῇ, δύναται ν' ἀναπτύξῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον ἵσην καὶ ὅμοιαν νοημοσύνην πρὸς τὴν τοῦ κυνός.